

Ang Natagong Kasaysayan sa Bersikulo Kwarenta—Numero Trenta

Ezekiel Numero Onse

Jeff Pippenger

2026-09-02

Diha sa basahon ni Ezekiel, ang “paglikos” sa Jerusalem mao ang “ilhanan” nga mao ang pagsulay nga pinaagi niini pagahukman ang atong walay kataposang kapalaran, kay kini nagtimaan sa pagporma sa dagway sa mananap.

“Ang Ginoo sa tin-aw nagpakita kanako nga ang larawan sa mananap maporma sa dili pa matapos ang panahon sa pagsulay; kay kini mao ang mahimong dakong pagsulay alang sa katawhan sa Dios, nga pinaagi niini pagahukman ang ilang walay kataposang kapalaran. ...

“Kini mao ang pagsulay nga kinahanglan atubangon sa katawhan sa Dios sa dili pa sila patikan. Ang tanang nagpakita sa ilang pagkamatinumanon ngadto sa Dios pinaagi sa pagtuman sa Iyang balaod, ug sa pagdumili sa pagdawat sa usa ka mini nga sabbath, mapahimutang ilalom sa bandila sa Ginoong Dios nga si Jehova, ug makadawat sa patik sa buhing Dios. Apan kadtong mobiya sa kamatuoran nga langitnong gigikanan ug modawat sa Domingo nga sabbath, modawat sa marka sa mananap.” Manuscript Releases, tomo 15, 15.

Ang mga Kristohanon nga mikalagiw gikan sa Jerusalem sa dihang mipakita ang ‘ilhanan’ ni Cestius, naghimo niana tungod kay daan na silang gipasidan-an ug ilang naila ang ‘ilhanan’ sa pag-abot niini. Ang pag-ila sa pagporma sa larawan sa mananap mao ang pag-ila sa mga “panghitabo,” “mga pagpangandam” ug “mga lihoc” nga modala ngadto sa balaod sa Domingo. Ang mga propetikong elemento nga naglangkob sa ‘ilhanan’ kinahanglan masabtan daan sa dili pa ang ilhanan. Sa dihang gisugdan ni Cestius ang paglikos, ulahi na ang pagkat-on kon unsa ang ilhanan.

“Ang mga pagpangandam nagapadayon na, ug ang mga lihoc anaa na sa pag-uswag, nga mosangpot sa paghimo ug usa ka larawan sa mananap. Ang mga hitabo pagapahinaboan sa kasaysayan sa kalibotan nga motuman sa mga taga sa propesiya alang niining ulahing mga adlaw.” Review and Herald, April 23, 1889.

Mga Pagpangandam, mga Lihok, ug mga Panghitabo

Ang mga “pagpangandam,” “mga lihoc” ug “mga hitabo” kinahanglan maila daan sa dili pa ang pagsulay.

“Ang tanan nga gitino sa Dios diha sa propetikong kasaysayan nga matuman sa nangagi natuman na, ug ang tanan nga umaabot pa sumala sa iyang han-ay mamaabot gayod. Si Daniel, ang propeta sa Dios, nagatindog sa iyang dapit. Si Juan nagatindog sa iyang dapit. Diha sa Pinadayag ang Leon sa banay ni Juda nag-abli ngadto sa mga estudyante sa propesiya sa basahon ni Daniel, ug sa ingon si Daniel nagatindog sa iyang dapit. Siya nagadala sa iyang

pagpamatuod, kana nga gipadayag sa Ginoo kaniya diha sa panan-awon mahitungod sa dagko ug solemne nga mga hitabo nga kinahanglan natong masayran samtang nagatindog kita sa mismong pultahan sa ilang katumanan.

“Diha sa kasaysayan ug sa tagna ang Pulong sa Dios naghulagway sa hataas ug padayon nga panagbangi tali sa kamatuoran ug sa sayop. Kana nga panagbangi nagapadayon pa gihapon. Ang mga butang nga nangahitabo kaniadto, mahitabo pag-usab.” Selected Messages, libro 2, 109.

Kita “kinahanglan mahibalo” sa “dagko ug solemne nga mga panghitabo samtang nagatindog kita sa mismong pultahan sa ilang katumanan.” Ang pultahan nagapaila sa atong panginahanglan nga masabtan ang mga panghitabo sa dili pa ang ilang katumanan.

“Apan ang malig-on nga mga guhit sa propetikong lapis nagpadayag ug kausaban niining malinawon nga talan-awon. Ang mapintas nga mananap nga may mga sungay nga sama sa nating carnero mosulti uban sa tingog sa dragon, ug ‘gigamit niya ang tanang gahum sa nahaunang mapintas nga mananap sa iyang atubangan.’ Ang espiritu sa paglutos nga gipadayag sa paganismo ug sa kapadohan pagapadayag pag-usab. Ang tagna nagmantala nga kining gahuma moingon ‘kanila nga nanagpuyo sa yuta, nga sila magbuhat ug larawan sa mapintas nga mananap.’ [Pinadayag 13:14.] Ang larawan gibuhat alang sa nahaunang mapintas nga mananap, o sa mananap nga sama sa leopardo, nga mao ang gipadayag sa mensahe sa ikatulong manulonda. Pinaagi niining nahaunang mapintas nga mananap gilarawan ang Simbahang Romano, usa ka lawas eklesiastikal nga gibistihan ug sibil nga gahum, nga may kagamhanan sa pagsilot sa tanang mosupak. Ang larawan sa mapintas nga mananap naghulagway sa laing lawas relihiyoso nga gibistihan ug susamang gahum. Ang pagporma niining larawan mao ang buhat niadtong mapintas nga mananap kansang malinawon nga pagtungha ug malumo nga mga pahayag naghimo kaniya nga usa ka talagsaong simbolo sa Tinipong Bansa sa Amerika. Dinhi makita ang usa ka larawan sa kapadohan. Sa dihang ang mga simbahan sa atong yuta, nga maghiusa diha sa maong mga punto sa pagtoo nga ilang gipanag-iya nga managsama, mopadasig sa Estado sa pagpatuman sa ilang mga sugo ug sa pagpalig-on sa ilang mga institusyon, nan ang Protestante nga Amerika makaporma na ug larawan sa Romano nga herarkiya. Unya ang matuod nga iglesia pagaatakehon pinaagi sa paglutos, maingon sa mga karaang katawhan sa Dios. Halos matag siglo naghatag ug mga pananglitan sa mahimong mahimo sa pagkapanatiko ug kadautan ubos sa pasangil sa pag-alagad sa Dios pinaagi sa pagpanalipod sa mga katungod sa Simbahan ug sa Estado. Ang mga simbahang Protestante nga misunod sa mga lakang sa Roma pinaagi sa paghimo ug pakigsaad sa kalibotanon nga mga gahum nagpakita ug susamang tinguha sa pagpugong sa kagawasan sa konsensiya. Sa ikanapulog-pito nga siglo, linibo ka mga ministro nga dili mouyon sa natukod nga pamaagi nag-antus ilalom sa pagmando sa Simbahan sa Inglatera. Ang paglutos kanunay nagsunod sa paboritismo sa relihiyon sa bahin sa sekular nga mga kagamhanan.” Spirit of Prophecy, tomo 4, 277.

Ang pagporma sa larawan sa mapintas nga mananap una nga matuman sa Tinipong Bansa sa Amerika, ug sa ulahi sa tibuok kalibotan.

“Ang mga langyawng mga nasod mosunod sa panig-ingnan sa Estados Unidos. Bisan siya maoy manguna, apan ang maong sama nga krisis moabot sa atong katawhan sa tanang bahin sa kalibotan.” Testimonies, tomo 6, 395.

Ang Edict of Milan niadtong 313 nagrepresentar sa sinugdanan sa pagporma, ug usab nagtimaan sa siradong pultahan alang sa mga Seventh-day Adventist. Si Constantine sa kasadpan ug si Licinius sa sidlakan nagdugtong ug usa ka pakigsaad nga kaminyoon ngadto sa Edict, sa dihang gihatag ni Constantine ang iyang igsoon-sa-ama nga babaye nga si Constantia kang Licinius sa ikaupat nga pakigsaad nga kaminyoon nga girepresentahan sa usa ka propetikong linya sa unom ka mga pakigsaad nga kaminyoon sulod sa propetikong kasaysayan sa Daniel onse. Ang unang duha nalangkit sa mga gubat tali sa amihanan ug habagatan, ang misunod nga duha mga sibil nga gubat tali sa sidlakan ug kasadpan, ug ang katapusang duha mga simbolikong kaminyoon sa gahom sa simbahang papal ug gahom sa estado.

Gibiyaan ni Antiochus II Theos ang iyang asawa nga si Laodice I aron pakaslan ang prinsesa nga Ptolemaiko nga si Berenice (anak ni Ptolemy II) mga 252 BC. Ang mga kaminyoon sa kasabotan sa Imperyong Seleucid natuman tali sa hari sa amihanan ug sa hari sa habagatan, samtang; ang kaminyoon sa kasabotan sa 313 nahitabo tali sa emperador sa sidlakan ug sa emperador sa kasadpan.

Ang kasal sa pakigsabot ni Antiochus II Theos niadtong 252 BC nagtimaan sa sinugdanan sa Seleucid Empire nga miabot sa iyang konklusyon isip usa ka imperyo sa kasaysayan nga girepresentahan sa mga bersikulo napulo hangtod napulog-unom sa Daniel onse. Sa kataposang kasaysayan sa imperyong Seleucid, laing kasal sa pakigsabot ang natuman pinaagi ni Antiochus III the Great, sa dihang iyang gihatag ang iyang anak nga babaye nga si Cleopatra I Syra, (ang labing unang Cleopatra sa propetikong kasaysayan) kang Ptolemy V niadtong 193 BC. Niadtong panahona si Ptolemy V mga 16 anyos ug si Cleopatra I Syra mga 10 anyos pa. Ang ilang kaminyoon usa ka diplomatikong husay human sa ikalimang gubat sa Syria. Ang alpha nga kasal sa pakigsabot tali sa hari sa amihanan ug habagatan diha sa Daniel onse nagtimaan sa katapusan sa ikaduhang gubat sa Syria.

Ang kataposang Cleopatra sa kasaysayan sa tagna nakig-uban kang Julius Caesar ug pagkahuman kang Mark Antony. Human sa pagpatay kang Julius Caesar niadtong 44 BC, ang ikaduhang Triumvirate natukod niadtong 43 BC. Tulo ka mga lalaki ang naglangkob sa triumvirate, ug human ang usa niadtong tulo, si Marcus Lepidus, gipugos sa paggawas gikan sa tulo-ka-bahin nga panaghiusa ni Octavian, misunod ang usa ka pakigbisog sa gahum tali kang Mark Antony sa sidlakan ug kang Octavian sa kasadpan. Sa Brundisium, niadtong 40 BC, gihimo ang usa ka kasabotan tali sa duha ka magkaribal sa sidlakan ug kasadpan. Ang maong kasabotan naglakip sa kaminyoon tali kang Octavia, nga igsoon ni Octavian, ug kang Mark Antony. Ang kasabotan ug ang kauban nga kaminyoon wala magpabilin, ug human nalambigit si Mark Antony kang Cleopatra, gibulagan niya si Octavia niadtong 32 BC. Sa gubat sa Actium niadtong 31 BC, ang mga imperyo sa sidlakan ug kasadpan gikonsolida ngadto sa usa ka gahum, ug pagkahuman si Octavian nahimong Augustus Caesar, ang simbolo sa kinatumyan sa himaya ug gahum sa Roma.

Sa paagi sa tagna, ang unang pakigsaad nga kaminyoon sa Daniel onse nahitabo tali sa mga hari sa amihanan ug habagatan ingon nga pagsulay sa pagtapos sa mga panag-away tali sa duha ka nakiggubat nga panig nga nanlimbasog sa pagpahiuli sa emperyo ni Alexander the Great. Kadtong unang pakigsaad nga kaminyoon tali sa mga Seleucid ug sa mga Ptolemy sa Ehipto mao ang alpha nga pakigsaad nga kaminyoon sa mga gingharian sa Seleucid ug Ptolemaic, nga nahimong tipo sa omega nga pakigsaad nga kaminyoon tali sa maong duha gihapong mga gahum. Sa ulahing, o omega, nga pakigsaad nga kaminyoon, ang labing unang, o alpha, nga Cleopatra sa kasaysayan sa Ehipto nahimong propetikong sumpay ngadto sa ulahi, o omega, nga Cleopatra; kansang relasyon kang Mark Antony nahimong basihan sa pagbulag ni Octavia ug ni Mark Antony. Ang maong pagbulag maoy timaan sa nabag-ong mga panag-away tali kang Mark Antony sa sidlakan ug kang Octavian sa kasadpan, nga mitapos sa gubat sa Actium niadtong 31 BC.

Ang kasal sa pakigsaad sa Brundisium niadtong 40 BC mao ang alpha nga kasal sa pakigsaad sa pakigbisog tali sa sidlakan ug kasadpan, maingon nga ang kasal sa pakigsaad ni Laodice ug Antiochus II Theo mao ang alpha sa pakigbisog tali sa amihanan ug habagatan. Ang kasal sa pakigsaad sa 313 mao ang omega sa alpha nga kasal sa pakigsaad ni Mark Antony ug Octavia, maingon nga ang kasal sa pakigsaad tali ni Ptolemy V ug Cleopatra I Syra mao ang omega nga kasal sa pakigsaad sa mga gingharian sa amihanan ug habagatan. Ang tulo ka kasal sa pakigsaad nga miuna sa omega nga kasal sa pakigsaad sa 313 nagkatakdo ang tanan, ug naghatag ug tulo ka mga saksi sa mga propetikong kinaiya nga nalambigit sa Edict of Milan. Sa tingub, ang upat ka literal nga mga kasal sa pakigsaad sa sidlakan, kasadpan, amihanan, ug habagatan nagkatakdo uban sa duha ka simbolikong mga kasal sa pakigsaad sa pagka-papa.

Niadtong 496, si Clovis nga hari sa mga Franko naminyo kang Clotilda. Si Clotilda usa ka prinsesang Burgundian, ang anak nga babaye ni Haring Chilperic II sa Burgundy. Human mapatay ang iyang amahan ug inahan diha sa usa ka panag-away sa gahum sulod sa pamilya, nagpuyo siya ilalom sa panalipod sa iyang uyoan sa wala pa siya ikasal kang Clovis I, hari sa mga Franko, niadtong 493. Siya usa ka Katoliko, sa ato pa, nagkupot siya sa Nicene/ortodoksong pagtuo sa Simbahang Romano. Kini maoy nakapalahi kaniya gikan sa daghang ubang harianong pamilyang Germanic niadtong panahona, nga mga Kristohanong Arian. Ang iyang inahan nga si Caretena usa usab ka Katoliko, ug si Clotilda gidako nianang pagtuoha. Siya mahinumdoman tungod sa iyang makanunayon nga pagdasig kang Clovis sa pagbiya sa paganismo ug sa pagdawat sa Katolikong bautismo, ug human niana ang iyang pagkakabig niadtong 496 maoy usa sa labing mahinungdanong mga hitabo sa unang kasaysayan sa France ug sa Kasadpang gitawag nga Kristiyanidad.

Nasaad si Clovis nga kon modaog siya sa gubat sa Tolbiac, mokabig siya ngadto sa Katolikong pagtuo ni Clotilda ug magpabunyag. Napatay ang hari sa mga Alemanni, nabungkag ang ilang kasundalohan, ug midaog ang mga Frank. Human sa kadaugan, gihan-ay ni Clotilda nga tudloan si Clovis ni Obispo Remigius sa Reims, ug gibunyagan siya (sumala sa tradisyon sa Adlawng Pasko sa 496), uban sa pipila ka libo sa iyang mga manggugubat.

Si Clovis mao ang hari sa mga Franko, nga sa modernong mga pulong mao ang hari sa Pransiya. Siya nahimong una sa mga hari sa Uropa nga sa kaulahian mobiya sa ilang paganong relihiyon ug

modangop sa Katolisismo. Tungod niini, si Clovis giisip nga “kamagulangang anak nga lalaki sa Simbahang Katoliko,” ug ang Pransiya gitawag nga “kamagulangang anak nga babaye sa Simbahang Katoliko.” Niadtong 1980, sa dihang mibisita si Papa Juan Pablo II sa Pransiya, nangutana siya, “Pransiya, kamagulangang anak nga babaye sa Simbahan, matinumanon ba ikaw sa imong bunyag?”

Ang pagkakabig ni Clovis ngadto sa Nicene nga Katolisismo nagtimaan sa sinugdanan sa usa ka simbolikong prosesyon sa kaminyoon nga magadala ngadto sa simbolikong kaminyoon sa kasabotan sa 538. Ang simbolikong kaminyoon sa kasabotan tali ni Clovis ug sa bigaon nga nakighilawas uban sa mga hari sa yuta gitipoan na daan sa upat ka nangaging mga kaminyoon sa kasabotan diha sa Daniel onse. Si Clovis mao ang unang hari sa Uropa nga naghatag ug militar ug ekonomikanhong suporta alang sa Romanhong iglesia, ug busa si Clovis gilarawan sulod sa kasaysayan diha sa Daniel onse.

Ug ang mga bukton motindog pabor kaniya, ug ilang hugawan ang balaang puloy-anan sa kalig-on, ug ilang wagtangon ang adlaw-adlaw nga halad, ug ilang ibutang ang kangil-ad nga butang nga makapadaot. Daniel 11:31.

Si Clovis niadtong 496 nagtimaan sa sinugdanan sa mga estrukturang politikal sa Uropa nga “motindog” aron motabang sa kapapahan samtang kini misaka sa gahum. Kini nagtimaan sa sinugdanan sa usa ka simbolikong prosesyon sa kaminyoon. Ang “mga bukton” sa bersikulo mohugaw usab sa “balaang puloy-anan sa kalig-on,” nga alang sa paganong Roma ug sa papal nga Roma mao ang siyudad sa Roma.

Duha ka Santuwaryo

Adunay duha ka lainlaing Hebreohanong pulong sa basahon ni Daniel nga gihubad ingong “santuwaryo.” Ang Hebreohanong mga pulong nga ‘miqdash’ ug ‘qodesh’ parehong gihubad ingong “santuwaryo,” apan ang qodesh mahimo lamang magrepresentar sa usa ka balaan nga butang, samtang ang miqdash mahimong magrepresentar sa usa ka balaan o dili-balaan nga santuwaryo—sumala sa gipasabot sa konteksto.

Ang “balaang puloy-anan sa kalig-on” diha sa bersikulo 31 mao ang ‘miqdash’ ug nagrepresentar sa balaang puloy-anan sa kalig-on sa Roma, nga alang sa pagano ug sa papal nga Roma mao ang siyudad sa Roma. Gikan sa gubat sa Actium, sa dihang gihiusa ni Octavian ang imperyo, ang paganong Roma dili mabuntog sulod sa tulo ka gatus ug kan-uman ka tuig (usa ka panahon) sa katumanan sa bersikulo 24 sa Daniel 11.

Mosulod siya nga malinawon bisan pa ngadto sa labing mabungahong mga dapit sa lalawigan; ug buhaton niya ang wala mabuhat sa iyang mga amahan, ni sa mga amahan sa iyang mga amahan; iyang ipakatag kanila ang tukbonon, ug inagaw, ug mga bahandi: oo, maglaraw siya sa iyang mga laraw batok sa mga kuta nga malig-on, bisan alang lamang sa usa ka panahon. Daniel 11:24.

Sa dihang ang paganong Roma naghari gikan sa siyudad sa Roma kini dili mapildi, apan sa dihang gibalhin ni Constantine ang kapital ngadto sa Constantinople niadtong 330, natuman ang

“panahon” sa bersikulo beinte kuwatro. Sa dihang ang ulahi sa tulo ka mga sungay (ang mga Goth) sa Daniel syete gipapahawa gikan sa siyudad, ang papal nga Roma sa pagtagna maoy milingkod sa trono ingon nga ikalimang gingharian sa tagna sa Biblia niadtong 538. Gilikosan sa mga Goth ang Roma, apan sa katapusan mibiya sila samtang si Belsarius, heneral ni Justinian, nagsiguro sa siyudad. Ang Romanhong simbahan unya naghari nga labing labaw sulod sa usa ka libo duha ka gatus ug kan-uman ka tuig hangtod gipapahawa ni Napoleon ang papa ug gipadala siya ngadto sa pagkabihag niadtong 1798.

Ang Roma, “ang balaang puloy-anan sa kusog,” “nahugawan,” (nahugawan, nga nagpasabot og ‘nasamdan o nabungkag’), pinaagi sa “mga bukton” gikan sa nagpadayon nga pakiggubat batok sa siyudad, nga una sa tanan girepresentahan sa unang upat ka mga trumpeta sa Pinadayag kapitulo otso.

Ang kasaysayan nga misunod sukad sa 496 ug ngadto sa unahan makakita sa siyudad sa Roma nga nahugawan samtang kini nausab gikan sa gahum ug himaya sa Imperyong Romano ngadto sa gahum ug himaya sa Imperyong Romano Katoliko. Kadtong mga bukton magakuha sa relihiyon sa paganismo, nga girepresentahan sa pulong nga “adlaw-adlaw” diha sa maong teksto, samtang ilang gidawat ang relihiyon sa Nicenong Katolisismo.

Sa gubat sa Vouillé, gipildi ni Clovis ang mga Arianhong Visigoth ilalom ni Alaric II ug nakuha niya ang Aquitaine. Human sa maong kadaugan, niadtong 508, gipasidunggan sa emperador sa Sidlanan nga si Anastasius I (sa Constantinople) si Clovis tungod sa iyang kadaugan batok sa mga Visigoth. Miingon si Gregory sa Tours nga gipadala ni Anastasius ang opisyalng mga kasulatan ni Clovis nga naghimo kaniya nga konsul. Sa Tours, sa simbahan ni San Martin, nagsul-ob si Clovis ug purpurang tunika ug kupo, gibutang ang usa ka diadema sa iyang ulo, migawas nga nagsakay, ug nagpatibulaag ug bulawan ug salapi ngadto sa panon. Miingon si Gregory nga sukad niadtong adlaw gidayeg siya ingon nga konsul ug giila sa Romanhong emperador nga si Clovis usa ka lehitimong Kristohanong hari sa kasadpan. Gantihan siya tungod sa pagdugmok sa mga Arianhong Visigoth, nga gisupak usab sa Constantinople. Ang 508 mao ang tuig nga ang emperador sa Sidlanan dayagng nagpasidungog sa Katolikong Frankish nga hari—ang simbahan, ang kadaugan, ug ang Romanhong pagkaligdong diha sa usa ka talan-awon. Ang 508 mao ang tuig nga ang Katolikong gingharian sa mga Frank nahimong nag-una nga gahom Katoliko sa Gaul human sa pagbungkag sa pagmando sa mga Arianhong Visigoth. Si Clovis mao ang unang dakong barbarong hari nga nakig-away alang sa Nicenong Katolisismo batok sa mga Arianhong gingharian, ug busa mao ang hulagwayng sumbanan sa papel sa Pransiya ingon nga “kamagulangan nga anak nga babaye sa Simbahan.” Si Clovis nagrepresentar sa yugto gikan sa 496 ngadto sa 508 ug mao ang alpha nga simbolo sa simbolikong kasabotan sa kaminyoon. Ang katloan ka tuig gikan sa 508 ngadto sa 538 girepresentahan ni Justinian nga mao ang omega nga simbolo sa prosesyon.

Niadtong 538, ang “mga bukton” naglingkod sa gahum sa papa ibabaw sa trono sa yuta sulod sa 1260 ka tuig. Niadto nga panahona nahingpit ang simbolikong kasabutan sa kaminyoon sa pagtapos sa prosesyon sa kaminyoon nga nagsugod niadtong 496. Niadtong 1798, ang kasabutan sa kaminyoon nga nagsugod tali sa papa sa Roma ug kang Clovis sa Pransiya, gibungkag sa dihang si Napoleon sa Pransiya mipagbulag sa gahum sa papa pinaagi sa pagpakuha sa papa nga bihag sa

iyang heneral.

Ang simbolikong kasabotan sa kaminyoon sa kapapahan sa alpha, nga nagsugod sa iyang prosesyon sa kaminyoon niadtong 496, natuman sa balaod sa Domingo niadtong 538, ug human niana gilumpag kini niadtong 1798, maingon man usab sa matag uban pang kasabotan sa kaminyoon sa Daniel onse. Ang Pinadayag nagdugang sa relasyong pangkaminyoon sa kapapahan tali sa mga hari sa Europa ug sa mga papa sa Katolisismo, kay ang dragon sa Pinadayag dose mao ang duha: si Satanas ug ang mga hari sa paganong Roma.

“Busa samtang ang dragon, sa panguna, nagrepresentar kang Satanas, kini usab, sa ikaduhang kahulogan, usa ka simbolo sa pagano nga Roma.” *The Great Controversy*, 439.

Sa Pinadayag gipahibalo kanato ni Juan ang tulo ka butang nga gihatag sa mga hari (ang dragon) ngadto sa mananap nga gikan sa dagat sa Katolisismo.

Ug ang mapintas nga mananap nga akong nakita sama sa usa ka leopardo, ug ang iyang mga tiil sama sa mga tiil sa usa ka oso, ug ang iyang baba sama sa baba sa usa ka leon; ug gihatag kaniya sa dragon ang iyang gahum, ug ang iyang trono, ug dakong kagamhanan. Pinadayag 13:2.

Sa tuig 496, ang mga hari sa Europa misugod sa paghatag sa mapapasnong mananap sa ilang “gahum” ingon nga girepresentahan sa ilang kusog-militar ug suportang pang-ekonomiya. Gibalhin nila ang kapital sa ilang imperyo ngadto sa Constantinople niadtong 330, nga gibiyahan ang siyudad sa Roma ingon nga “lingkoranan” sa mapapasnong awtoridad. Ang “mga bukton” sukad niadtong nagpaila sa mapapasnong iglesia ingon nga ulo sa tanang mga iglesia niadtong 533 pinaagi sa dekreto ni Justinian. Ang maong dekreto naglakip sa paggamit sa ilang kusog-militar aron paglutos niadtong giila sa kapapahan nga mga erehe, sa ingon gitugyan ang ilang sibil nga “awtoridad” ngadto sa mga kamot sa mga papa.

Ang alpha nga pakigsaad sa kaminyoon tali sa kapapahan ug sa mga hari sa Uropa nagsugod kang Clovis niadtong 496. Pag-abot sa 508, ang paganismo, nga mao ang legal nga relihiyon sa gingharian, gipahimutang sa daplin pabor sa relihiyon sa Nicene nga Katolisismo. Niadtong 533, giila ni Justinian ang kapapahan ingon nga ulo sa tanang mga iglesia, ug gitugyan ang legal nga kagamhanan sa ilang tagsatagsa ka mga trono ngadto sa gahum sa papa.

Ang Lingkoranan sa Alpha ug Omega

Sa 330, ang siyudad sa Roma gibilin ngadto sa mga kamot sa Romanhong iglesia diin siya magapabilin nga naglingkod hangtod nga siya pagalaglagon diha sa linaw nga kalayo sa ikaduhang pag-anhi ni Cristo. Sa 538, opisyal siyang gipalingkod pag-usab ibabaw sa trono sa kapapahan, sa ingon nagpaila nga ang kasaysayan gikan sa 330 hangtod sa 538 usa ka propetikong yugto nga nagsugod sa usa ka alpha nga lingkoranan ug natapos sa usa ka omega nga lingkoranan. Ang maong yugto nagrepresentar sa pagtapos sa ikaupat nga gingharian sa tagna sa Biblia (Pergamos) isip usa ka nagpadayon nga pagkahanaw nga nagsugod sa 330 ug natapos sa 538 sa pag-abot sa Thyatira. Ang kasadpanon ug kasidlakang Roma nagpadayon sa hinay nga pagkabungkag lapas sa 538, apan ang maong yugto nagsugod sa paghatag sa lingkoranan, nga nagrepresentar sa siyudad sa

Roma ngadto sa kapapahan sa 330, hangtod nga ang lingkoranan nahimong dili lamang usa ka trono ibabaw sa siyudad, kondili ibabaw sa gingharian nga girepresentahan sa siyudad sa 538.

Ang 330 hangtod 538 usa ka piho nga tagnaong yugto sa panahon nga naghubit sa “walo” ka mga timaan sa paghatag og gahum sa kapapahan. Kining walo ka mga lakang gisubli sa pagkaayo sa makamatay nga samad sa kapapahan sa hapit nang moabot nga balaod sa Domingo.

Ang nahauna sa walo ka mga lakang mao ang paghatag sa siyudad sa Roma ngadto sa gahum sa kapadohan, ug ang ikawalo nga lakang mao ang paghatag sa siyudad ingon nga trono sa ikalimang gingharian sa tagna sa Biblia. Kini nag-ila sa 538 ingon nga lingkoranan, ug ingon nga “ang ikawalo nga lakang, nga iya sa milabayng pito ka mga lakang.” Ang nahaunang lakang mao ang paghatag sa lingkoranan ug ang ikawalo nga lakang mao ang paghatag sa lingkoranan; busa, ang nahaunang lakang sa 330 mao ang alpha ug ang 538 mao ang omega. Duha ka mga lingkoranan, tulo ka mga sungay nga gikuha, ang adlaw-adlaw nga gikuha, ang pagkakabig ni Clovis ug ang mando ni Justinian katumbas sa kinatibuk-ang walo ka mga lakang nga nag-ila sa prosesyon sa kaminyoon, ug sa katapusan ang kaminyoon.

Niadtung 1798, ang Pransiya, ang gahum nga nagrepresentar sa napulo ka mga hari sa Uropa, nga naglingkod sa kapapahan sa trono niadtung 538, mipapahawa sa kapapahan gikan nianang mao gihapong trono. Ang alpha nga kaminyoon sa kasabotan nga girepresentahan sa kasaysayan gikan sa 538 hangtod sa 1798 nagtimaan sa omega nga kaminyoon sa kasabotan sa gahum sa kapapahan uban sa napulo ka mga hari sa Pinadayag disyete. Ang prosesyon sa kaminyoon gikan sa 496 hangtod sa 538 nagtimaan sa walo ka mga lakang nga motakdo sa kataposang walo ka mga presidente sa Tinipong Bansa sa Amerika. Si Clovis ug ang Pransiya maoy mga simbolo sa napulo ka mga hari sa Uropa. Sila nagrepresentar sa Tinipong Bansa sa Amerika nga mahimong pangulong hari sa napulo ka mga hari sa Pinadayag disyete sa haduol na nga balaod sa Dominggo.

Ang lima ka miaging mga kaminyoon sa kasabotan sa Daniel onse nagkauyon sa ikaunom ug katapusang kaminyoon sa kasabotan sa ulahing mga adlaw. Ang alpha ug omega nga mga kaminyoon sa kasabotan sa amihanan ug habagatan nagaila sa pangasaw-onon gikan sa habagatan ingon nga alpha, ug ang omega mao ang usa ka pangasaw-onon gikan sa amihanan. Sa mga kaminyoon sa kasabotan sa paganong Roma, ang alpha nga pangasaw-onon gikan sa sidlakan gihatag ngadto sa kasadpan, ug ang omega sa 313 maoy usa ka pangasaw-onon gikan sa kasadpan. Kining upat ka mga kaminyoon gisumpay sa usag usa sa tagna pinaagi kang Cleopatra una ug Cleopatra ulahi. Ang simbolikong kaminyoon sa kasabotan sa papa nga Roma nagrepresentar sa pamanhonon ingon nga pangulong hari sa usa ka matagnaong pederasyon sa napulo ka mga hari nga naghiusa uban sa ilang pangasaw-onon—ang mapulang babaye sa Roma. Ang diborsyo gipahigayon sa pangulong hari sa napulo ka mga hari niadtung 1798.

Ang kasal sa kasabotan sa 313 nagrepresentar sa kataposang kasal sa kasabotan sa gahom sa pagka-papa uban sa Estados Unidos—ang pangunang hari sa napulo ka mga hari sa Pinadayag disi-siyete; usa ka gahom nga may duruha ka sungay nga gihulagway pinaagi sa gahom nga may duruha ka sungay sa Pransiya. Ang kasaysayan nga nagsugod kang Clovis niadtung 496 ug sa katapusan mitultol ngadto sa mando ni Justinian niadtung 533 ug sa pagpalingkod sa pagka-papa sa

trono niadtong 538, nagrepresentar sa kasaysayan gikan sa 1989 padulong sa balaod sa Domingo.
Padayonon nato kining mga butanga sa sunod nga artikulo.